

[C. F. Sørensen.]

Skønt det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds ikklædte sin Mening nogle pæne Ord, som jeg altsaa takker for, var han dog i Besiddelse af en vis Forargelse over, at de tre Hovedstadskommuner — det ærede Medlem glemte at føje til, hvad man plejer at sige fra den Side: de tre *rige* Hovedstadskommuner — vilde slippe fra det med et Tilskud paa 100 000 Kr., som der endda blev givet 50 000 Billetter fra Statens Side; det var altsaa ikke et reelt Tilskud, men en Støtte paa betinget Afbetaling — den sidste Bemærkning er dog af undertegnede, ikke af det ærede Medlem. Det er imidlertid en urigtig Bedømmelse af Forholdene, det er at stille Hovedstadskommunerne — i hvert Fald den største af dem, Københavns Kommune, som jeg har den Ære at repræsentere — i et galt Lys.

I det andet høje Ting fremkom forhenværende Kirkeminister Povlsen med et Referat af en Udtalelse af et andet æret Medlem, som jeg senere har erfaret ikke er rigtig. Som Forsvar for Kommunernes Stilling til Sagen blev der sagt, at man forlangte dog ikke Tilskud af Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Gentofte Kommune til Statens Museer og andre Museer i København, skønt Hovedstadens Beboere har den samme lette Adgang til disse som til Det kongelige Teater. Dette er ikke helt rigtigt. Der findes her i København et Museum, der hedder Thorvaldsens Museum; dette Museum er et meget dyrt Bekendtskab for Københavns Kommune. København nyder den Ære at være den By i Danmark, hvor en af Verdens største Billedhuggere er født. Det er vi selvfølgelig stolte af. Vi ser, hvilken Lokalpatriotisme der opstaar i en Kommune eller et Sogn, naar en af Kommunens eller Sognets Beboere gør sig bemærket paa en smuk Maade i et eller andet Forhold her i Livet. Vi er selvfølgelig ogsaa som Danske stolte af at være Landsmænd med Thorvaldsen, og vi Københavnerne er stolte af, at han er født i vor By. Men det er dyrt, det er meget dyrt. I en begejstret Periode, da den bildende Kunst maaske stod i højere Anseelse, end den staar nu, blev der opført en Museumsbygning, der af bygningskyndige regnes for en af de smukkeste Bygninger i sin Art i Verden. Den er bygget paa en vanskelig Grund, der ofte nødvendiggør store Reparationer. Dette Museums Opretholdelse har gennem en meget, meget lang Aarrække aarlig kostet Københavns Kommune mellem 40 000 og 60 000 Kr. Paa Kommunens Budget for

1935—36, det Budget, som vi i Øjeblikket arbejder med, er Kommunens Tilskud til Thorvaldsens Museum paa Grund af Bygningsreparationer og Istandsættelser opført med et Beløb af 90 000 Kr. Af disse 90 000 Kr. betaler Staten ikke en Øre, og Staten har ikke betalt en Øre af de mange, mange Hundrede Tusinder, som København gennem en Aarrække har betalt. Frederiksberg Kommunes Borgere betaler ikke en Øre, Gentofte Kommunes Borgere betaler heller ikke en Øre, men alle Landets Borgere lige fra Vejrs—Oksbøl til København, Frederiksberg og Gentofte er lige velkomne; paa Betalingsdagene koster det 1 Kr., men der er tre gratis Dage om Ugen; Københavns Kommune betaler. Det er Forholdet angaaende Museerne og angaaende Teatret. Københavns Kommune har altid følt det som en Pligt, en kær Pligt, men en dyr Pligt at opretholde Thorvaldsens Museum. Jeg tiltræder ganske den Udtalelse, der er fremsat i Betænkningen af Københavns Kommunes Repræsentanter, og som er gentaget i Lovforslaget: at vi kan ikke paatage os det, her er vedtaget, et Tilskud af 75 000 Kr., som en Forpligtelse, der binder for Fremtiden.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at sige et Par Ord om den Surhed, der er visse Steder, stærkest i Retsstatspartiet, men ogsaa fremtrædende inden for Partiet Venstre angaaende Det kongelige Teater og dets Stilling til Hovedstadens Befolkning. Der bliver ikke optaget nogen Statistik, hverken i Det kongelige Teater eller i de store Hovedstadsrestaurationer over, hvem der kommer der, hvor gamle de er, hvor de bor, hvor meget de ejer o. s. v., og det er vel rigtigt, at det ikke sker. Som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse — og den Stilling har jeg haft nu snart i 28 Aar —, ved jeg imidlertid, at det ikke er Københavns Indbyggere, der altid fylder mest op de Steder, hvor Befolkningen færdes, og hvor Livet leves let og lystigt; det er i meget høj Grad Befolkningen ude fra Provinserne, der i kortere eller længere Tid er paa Besøg i vor By, som kommer dør. Vor Hovedstad, baade Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte, er selvfølgelig glad over disse Besøg. Jo flere Penge disse Provningsbyboere og Landboere lægger i Hovedstaden, desto glattere er vi for dem, fordi det skaber Omsætning o. s. v., o. s. v. Men naar det er Tilfældet, kan man ikke komme og sige, at det er Københavnerne, Frederiksbergerne og Gentofterne, der fylder op i Det kongelige Teater. Jeg er ganske sikker paa, at blev der optaget en ugentlig